

hensigtede dog endnu engang til Ministeriet, om det ikke kunde vedblive at gaae paa samme Maade, som det var gaaet i det sidste halve Aar i Veile Amt. Og hvorledes var det da i det nævnte Halvaar gaaet til der? De 7 Sogne havde valgt 2 Delegerede, som forhandlede med Veile Amtsraad i de Sager, som angik deres eget Herred, men ikke i de Sager, der angik Amtets almindelige Anliggender; denne Ordning var det, at Amtsraadet fandt saa fuldstændigt tilfredsstillende baade for sig selv og for de vedkommende 7 Sogne, at det meente, at det kunde beroe derved indtil videre, og at der altsaa ikke var nogen Nødvendighed for dets Medlemmer til at nedlægge deres Mandater; men, naar Ministeriet endeligt vilde det, vare de, som sagt, villige til at nedlægge dem. Jeg troer ikke, at man efter dette skal kunne paaberaabe sig Villighed fra Veile Amtsraads Medlemmers Side som en Støtte for ikke at gaae ind paa Lovforslaget. — Det er ganske vist ikke overseet af Ministeriet, at der er andre forhenværende flensvigske Beboere end de, der omtales i Lovudkastet, som ikke nu strax vilde komme til at udøve nogen Indflydelse paa Valgene til det Amtsraad, hvorunder de gaae ind; det vil blive Tilfældet med det forholdsviis ringe Antal, som er blevet indlemmet i Ribe Amt. Som det ærede Medlem for 11te Kred (Nielsen) ganske rigtigt bemærkede, er det ikke alene deres ringe Antal, men ogsaa den Omstændighed, at de leve spredte mellem en Befolkning, som allerede har valgt til det nuværende Amtsraad, der gjør det aldeles overflødig, idetmindste i Ministeriets Dine, at foranstalte noget Omvalg med Hensyn til disse Beboere eller nogen særlig Repræsentation af dem i Ribe Amtsraad. Jeg tør ogsaa antage, at det ærede Medlem deri er enigt med Regjeringen. Jeg kan iøvrigt kun beklage, om der, saaledes som det ærede Medlem formeente, skulde være kommet nogen Unøiagtighed ind i Lovudkastet, men det vil i ethvert Tilfælde meget let nærmere kunne undersøges mellem denne og næste Behandling.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og Sagens Overgang til

2den Behandling fattes under Afstemning og

vedtoges eensstemmigt med 46 Stemmer.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Udcast til Lov om Handelspladsen Marstals Nærings- og kommunale Forhold.

Teszen: Det er rigtignok i en ganske anden Retning end ved den forrige Sag, at jeg vil tillade mig at gjøre en overmaade lille Bemærkning med Hensyn til den nu foreliggende Sag. Det er i Anledning af den foreslaaede Udvidelse af Næringsloven af 29de December 1857 for Kjøbstæderne til Marstal. Jeg har med megen Interesse læst Motiverne til Lovudkastet og har derved faaet endnu mere Interesse end hidtil for denne lille By, som jeg troer har en stor eller idetmindste en god Udvikling for sig paa Grund af dens hyperlige Skibsfart og de flinke Folk, som boe der. Ved Siden af det Gode, som jeg derfor ønsker Byen, og hvortil navnlig hører, at den maa komme i Besiddelse af den kongerigste Næringslovgivning, er der dog Æt i denne, som jeg ønsker den fritagen for, nemlig den Lethed, hvormed Brændeviinsubstjæntning kan finde Sted efter den kongerigste Lovgivning. Det har tidligere, om jeg ikke tager feil, i Marstal været bundet til en Bevilling fra Magistratens Side at erholde Ret til at udstjænte Brændeviin. Jeg troer, at det ogsaa efterhaanden er blevet almindeligt erkjendt, at det maaskee er det eneste svage Punkt ved vor frie Næringslov, at der er en saa overordentlig stor Lethed for selv de fattigste Folk til at gaae hen og danne Brændeviinskipper, hvorved de staa sig lidt Næring og da sidde hen og staa sig igjennem nogen Tid, skjøndt det Sædvanlige er, at de fleste af det Slags Familier ende paa Fattigvæsenet. Men hvis vi nu overføre vor Næringslov i samme Udstrækning, hvori den gjælder for vore Kjøbstæder, til Marstal, saa vil der være en særlig Grund, hvorfor det netop der vil virke